EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2021
COM(2021) 388 final

ANNEX

BILAGA

till

förslag till RÅDETS BESLUT

om Europeiska unionens anslutning till konventionen om erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

KONVENTION OM ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET AV UTLÄNDSKA DOMAR PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE

De fördragsslutande parterna i denna konvention,

som genom rättsligt samarbete önskar främja faktisk tillgång till rättslig prövning för alla och underlätta regelbaserad multilateral handel och regelbaserade multilaterala investeringar samt rörlighet,

som anser att ett sådant samarbete kan förbättras genom skapandet av en enhetlig uppsättning grundläggande regler för erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område, i syfte att underlätta ett effektivt erkännande och verkställande av sådana domar,

som är övertygade om att ett sådant förbättrat rättsligt samarbete särskilt kräver ett internationellt rättssystem som ger större förutsägbarhet och säkerhet när det gäller global rörlighet för utländska domar och som fungerar som komplement till konventionen av den 30 juni 2005 om avtal om val av domstol,

har beslutat att ingå denna konvention för dessa ändamål och har enats om följande bestämmelser:

KAPITEL I – TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1
Tillämpningsområde

1. Denna konvention ska tillämpas på erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

2. Denna konvention ska tillämpas på erkännande och verkställighet i en konventionsstat av en dom som har meddelats av en domstol i en annan konventionsstat.

Artikel 2
Undantag från tillämpningsområdet

1. Denna konvention ska inte tillämpas på frågor inom följande områden:

a) Fysiska personers ställning och rättsliga handlingsförmåga.

b) Underhållsskyldighet.

c) Andra familjerättsliga frågor, inklusive makars förmögenhetsförhållanden och andra rättigheter eller skyldigheter som grundar sig på äktenskap eller liknande förhållanden.

d) Arv och testamente.

e) Insolvens, ackord, resolution av finansinstitut och liknande frågor.

f) Gods- och persontransporter.

g) Gränsöverskridande havsföroreningar, havsföroreningar i områden utanför nationell jurisdiktion, havsföroreningar orsakade av fartyg, begränsning av sjörättsligt skadeståndsansvar och gemensamt haveri.

h) Skadeståndsansvar vid atomolyckor.

i) Giltighet och ogiltighet för eller upplösning av juridiska personer eller sammanslutningar av fysiska eller juridiska personer, samt giltigheten av beslut som fattas av dessa personers organ.

j) Giltigheten av inskrivningar i offentliga register.

k) Ärekränkning.

l) Personlig integritet.

m) Immateriella rättigheter.

n) Verksamhet som bedrivs av väpnade styrkor, inbegripet deras personals verksamhet i samband med tjänsteutövning.

o) Brottsbekämpning, inbegripet uppgifter som utförs av brottsbekämpande personal i samband med tjänsteutövning.

p) Antitrust-/konkurrensfrågor, utom när domen grundar sig på beteenden som utgör ett konkurrensbegränsande avtal eller samordnat förfarande mellan faktiska eller potentiella konkurrenter för att fastställa priser, lämna uppgjorda anbud, fastställa produktionsbegränsningar eller produktionskvoter eller dela upp marknader genom uppdelning av kunder, leverantörer, territorier eller affärsverksamheter, och när såväl beteendet som dess verkningar ägde rum i ursprungsstaten.

q) Omstrukturering av statsskuld genom ensidiga statliga åtgärder.

2. En dom ska inte undantas från tillämpningsområdet för denna konvention när en fråga som inte omfattas av konventionen endast uppkommit som en preliminär fråga i det förfarande inom ramen för vilket domen meddelades, och inte varit en del av sakprövningen i detta förfarande. Enbart att en sådan fråga åberopats i samband med en invändning innebär inte i sig att domen undantas från konventionens tillämpningsområde, om frågan inte var en del av sakprövningen.

3. Denna konvention ska inte tillämpas på skiljedomsförfaranden och liknande.

4. En dom ska inte undantas från tillämpningsområdet för denna konvention enbart på grund av den omständigheten att en stat, inbegripet en regering, ett statligt organ eller en person som agerar för en stats räkning, var part i förfarandet.

5. Inget i denna konvention påverkar de privilegier och immuniteter som tillkommer stater eller internationella organisationer, vare sig det gäller staterna eller organisationerna själva eller deras egendom.

Artikel 3
Definitioner

1. I denna konvention gäller följande definitioner:

a) *svarande*: en person mot vilken talan eller genkäromål har väckts i ursprungsstaten.

b) *dom*: alla avgöranden i sak som, oavsett beteckning, meddelas av en domstol, bland annat förordnanden och beslut, men även en domstols (eller en domstolstjänstemans) beslut om rättegångskostnader, förutsatt att de kostnader som fastställs är knutna till ett avgörande i sak som kan erkännas eller verkställas i enlighet med denna konvention. En interimistisk säkerhetsåtgärd ska inte betraktas som en dom.

2. En enhet eller person som inte är en fysisk person ska anses ha hemvist i den stat

a) där den har sitt säte,

b) enligt vars lagstiftning den registrerats eller bildats,

c) där den har sitt huvudkontor, eller

d) där den har sitt huvudsakliga verksamhetsställe.

KAPITEL II – ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 4
Allmänna bestämmelser

1. En dom som har meddelats av en domstol i en konventionsstat (*ursprungsstat*) ska erkännas och verkställas i en annan konventionsstat (*anmodad stat*) i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Erkännande eller verkställighet får endast vägras på de grunder som anges i denna konvention.

2. Domen ska inte bli föremål för ny sakprövning i den anmodade staten. Endast sådana överväganden som är nödvändiga för tillämpningen av denna konvention får göras.

3. En dom ska erkännas endast om den har vunnit laga kraft i ursprungsstaten, och ska verkställas endast om den är verkställbar i ursprungsstaten.

4. Erkännande eller verkställighet kan skjutas upp eller avslås om den dom som avses i punkt 3 har överklagats i ursprungsstaten eller om tidsfristen för ordinarie överklagande ännu inte har löpt ut. Ett avslag hindrar inte att en ny framställan om erkännande eller verkställighet av domen görs vid ett senare tillfälle.

Artikel 5
Grunder för erkännande och verkställighet

1. En dom kan erkännas och verkställas om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Den person mot vilken erkännande eller verkställighet begärs hade hemvist i ursprungsstaten vid den tidpunkt då personen blev part i förfarandet vid ursprungsdomstolen.

b) Den fysiska person mot vilken erkännande eller verkställighet begärs hade sitt huvudsakliga verksamhetsställe i ursprungsstaten vid den tidpunkt då den personen blev part i förfarandet vid ursprungsdomstolen och den talan som domen grundar sig på härrör från den verksamheten.

c) Den person mot vilken erkännande eller verkställighet begärs är den person som har väckt den talan, med undantag för genkäromål, på vilken domen grundas.

d) Svaranden hade en filial, agentur eller annan etablering som inte är en separat juridisk person i ursprungsstaten vid den tidpunkt då personen blev part i förfarandet vid ursprungsdomstolen, och den talan som domen grundar sig på härrör från verksamheten vid denna filial, agentur eller etablering.

e) Svaranden har uttryckligen samtyckt till ursprungsdomstolens behörighet i det förfarande inom ramen för vilket domen meddelades.

f) Svaranden har argumenterat i sak vid ursprungsdomstolen utan att bestrida behörigheten inom den tidsfrist som föreskrivs i ursprungsstatens lagstiftning, såvida det inte är uppenbart

att en invändning mot behörighet eller utövande av behörighet inte skulle ha bifallits enligt den lagstiftningen.

g) Domen avsåg en avtalsförpliktelse och meddelades av en domstol i den stat där denna förpliktelse har fullgjorts, eller borde ha fullgjorts, i enlighet med

i) vad parterna avtalat, eller

ii) den lagstiftning som är tillämplig på avtalet, i avsaknad av en avtalad fullgörandeort,

såvida det inte är uppenbart att svarandens verksamhet i samband med transaktionen inte uppfyller kraven för en avsiktlig och väsentlig anknytning till denna stat.

h) Domen avsåg hyra av fast egendom (nyttjanderätt) och meddelades av en domstol i den stat där egendomen är belägen.

i) Domen gick svaranden emot i fråga om en avtalsförpliktelse som säkrats genom en sakrätt i fast egendom belägen i ursprungsstaten, om det avtalsenliga anspråket gjordes gällande tillsammans med en talan mot samma svarande avseende denna sakrätt.

j) Domen avsåg en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i dödsfall, kroppsskada, skada på eller förlust av materiell egendom, och den handling eller den underlåtenhet som direkt orsakat sådan skada har skett i ursprungsstaten, oavsett var skadan uppkom.

k) Domen avsåg giltigheten, uppbyggnaden, verkningarna, förvaltningen eller ändringen av en trust som inrättats frivilligt och bekräftats skriftligen, och

i) ursprungsstaten, vid den tidpunkt då förfarandet inleddes, i trustinstrumentet anvisats som en stat vid vars domstolar tvister om sådana frågor ska avgöras, eller

ii) ursprungsstaten, vid den tidpunkt då förfarandet inleddes, i trustinstrumentet uttryckligen eller underförstått betecknats som den stat där den huvudsakliga förvaltningen av trusten äger rum.

Detta led är endast tillämpligt på domar som rör interna aspekter av en trust mellan personer som omfattas eller omfattades av trustförhållandet.

l) Domen rörde ett genkäromål

i) i den mån genkäromålet bifölls, förutsatt att genkäromålet grundade sig på samma transaktion eller händelse som talan, eller

ii) i den mån saken avgjordes till genkärandens nackdel, såvida det enligt lagstiftningen i ursprungsstaten inte var ett krav att genkäromålet skulle inges för att undvika preklusion.

m) Domen meddelades av en domstol som utsetts genom ett avtal som ingåtts eller dokumenterats skriftligen eller genom något annat kommunikationsmedel som gör informationen tillgänglig på ett sådant sätt att det blir möjligt att hänvisa till den vid ett senare tillfälle, med undantag för ett exklusivt avtal om val av domstol.

Med ”exklusivt avtal om val av domstol” avses i detta led ett avtal som ingåtts mellan två eller flera parter och som anvisar domstolarna i en stat eller en eller flera specifika domstolar i en stat till att lösa tvister som har uppstått eller kan komma att uppstå i samband med ett visst rättsförhållande, med följden att inga andra domstolar har behörighet att pröva sådana tvister.

2. Om erkännande eller verkställighet begärs mot en fysisk person som i första hand handlar för personliga ändamål, familjeändamål eller hushållsändamål (en konsument) i frågor som

rör ett konsumentavtal, eller mot en arbetstagare i frågor som rör arbetstagarens anställningsavtal

a) är punkt 1 e tillämplig endast om samtycket har riktats till domstolen, muntligen eller skriftligen,

b) är punkt 1 f, g och m inte tillämplig.

3. Punkt 1 är inte tillämplig på domar i mål om hyra av fast egendom för bosättning (nyttjanderätt) eller om registrering av fast egendom. En sådan dom kan endast erkännas och verkställas om den har meddelats av en domstol i den stat där egendomen är belägen.

Artikel 6

Exklusiv grund för erkännande och verkställighet

Trots vad som anges i artikel 5, ska en dom om sakrätt i fast egendom erkännas och verkställas endast om egendomen är belägen i ursprungsstaten.

Artikel 7

Avslag på ansökan om erkännande eller verkställighet

1. En ansökan om erkännande eller verkställighet får avslås om

a) den handling varigenom förfarandet inleddes eller en likvärdig handling, inklusive en redovisning av de viktigaste uppgifterna i talan,

i) inte delgivits svaranden i rätt tid och på ett sådant sätt att vederbörande haft möjlighet att förbereda sitt försvar, såvida inte svaranden infunnit sig vid ursprungsdomstolen och lagt fram sin sak utan att göra gällande brister i delgivningen och förutsatt att lagstiftningen i ursprungsstaten föreskriver en möjlighet att klandra hur delgivningen gått till, eller

ii) delgivits svaranden i den anmodade staten på ett sätt som är oförenligt med grundläggande principer för delgivning i den anmodade staten,

b) domen har erhållits genom processbedrägeri,

c) erkännande eller verkställighet skulle stå i uppenbar strid med grunderna för rättsordningen i den anmodade staten, inklusive situationer där de specifika förfaranden som lett fram till domen är oförenliga med grundläggande principer om processuell rättvisa i den staten samt situationer som innebär kränkningar av den statens säkerhet eller suveränitet,

d) förfarandet vid ursprungsdomstolen stred mot ett avtal eller en anvisning i ett trustinstrument, enligt vilket tvisten i fråga skulle avgöras av en domstol i en annan stat än ursprungsstaten,

e) domen är oförenlig med en dom som meddelats av en domstol i den anmodade staten i ett mål mellan samma parter, eller

f) domen är oförenlig med en tidigare dom som meddelats av en domstol i en annan stat i ett mål mellan samma parter om samma sak, förutsatt att den tidigare domen uppfyller kraven för erkännande i den anmodade staten.

2. Erkännande eller verkställighet kan skjutas upp eller avslås om ett förfarande pågår mellan samma parter om samma sak vid en domstol i den anmodade staten, om

a) talan väcktes vid domstolen i den anmodade staten innan talan väcktes vid ursprungsdomstolen, och

b) det finns en nära anknytning mellan tvisten och den anmodade staten.

Ett avslag enligt denna punkt hindrar inte att en ny framställan om erkännande eller verkställighet av domen görs vid ett senare tillfälle.

Artikel 8
Preliminära frågor

1. Ett avgörande i en preliminär fråga ska inte erkännas eller verkställas enligt denna konvention, om avgörandet avser en fråga som inte omfattas av denna konvention eller en fråga som avses i artikel 6 vilken har avgjorts av en domstol i en annan stat än den som avses i den artikeln.

2. Erkännande eller verkställighet av en dom får vägras om, och i den utsträckning som, domen grundade sig på ett avgörande i en fråga som inte omfattas av denna konvention eller en fråga som avses i artikel 6 vilken har avgjorts av en domstol i en annan stat än den som avses i den artikeln.

Artikel 9
Avskiljning

Erkännande eller verkställighet av en avskiljbar del av en dom ska beviljas om erkännande eller verkställighet begärs beträffande den delen, eller om endast en del av domen kan erkännas eller verkställas enligt denna konvention.

Artikel 10
Skadestånd

1. Erkännande och verkställighet av en dom får vägras om, och i den utsträckning som, domen innebär tillerkännande av skadestånd, inbegripet skadestånd som utdöms i avskräckande eller bestraffande syfte, som inte utgör ersättning för en faktisk förlust eller skada som den berörda parten har lidit.

2. Den anmodade domstolen ska ta hänsyn till huruvida och i vilken utsträckning skadestånd som utdöms av ursprungsdomstolen syftar till att täcka rättegångskostnaderna.

Artikel 11
Förlikning

En förlikning som har godkänts av en konventionsstats domstol eller som har ingåtts inför en sådan domstol under loppet av en rättegång, och som i ursprungsstaten är verkställbar på samma sätt som en dom, ska verkställas enligt denna konvention på samma sätt som en dom.

Artikel 12
Handlingar som ska läggas fram

1. En part som ansöker om erkännande eller verkställighet ska

a) lägga fram en fullständig och bestyrkt kopia av domen,

b) om det är fråga om en tredskodom, lägga fram originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande har delgivits den part som inte varit närvarande,

c) lägga fram alla handlingar som krävs för att fastställa att domen har vunnit laga kraft eller, i tillämpliga fall, är verkställbar i ursprungsstaten,

d) i sådana fall som avses i artikel 11, lägga fram ett intyg från en domstol (inbegripet en tjänsteman vid domstolen) i ursprungsstaten om att förlikningen eller en del av denna är verkställbar på samma sätt som en dom i ursprungsstaten.

2. Om domen är utformad på ett sätt som gör att den anmodade domstolen inte kan bedöma huruvida villkoren i detta kapitel har uppfyllts, kan domstolen begära de kompletterande handlingar som behövs.

3. Till en framställan om erkännande eller verkställighet kan fogas en handling rörande domen, utfärdad av en domstol (inbegripet en tjänsteman vid domstolen) i ursprungsstaten, i den form som rekommenderats och offentliggjorts av Haagkonferensen för internationell privaträtt.

4. Om de handlingar som avses i denna artikel inte har utformats på den anmodade statens officiella språk, ska de åtföljas av en auktoriserad översättning till ett officiellt språk, såvida inte lagstiftningen i den anmodade staten föreskriver annat.

Artikel 13
Förfarande

1. Förfarandet för erkännande, verkställighetsförklaring eller registrering för verkställighet, samt verkställighet av en dom, ska regleras av lagstiftningen i den anmodade staten, såvida inte annat anges i denna konvention. Domstolen i den anmodade staten ska agera snabbt.

2. Domstolen i den anmodade staten får inte vägra erkännande eller verkställighet av en dom enligt denna konvention med motiveringen att erkännande eller verkställighet bör begäras i en annan stat.

Artikel 14
Förfarandekostnader

1. Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas från en part som i en konventionsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats av en domstol i en annan konventionsstat, enbart på den grunden att parten i fråga är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i den stat där verkställighet begärs.

2. Ett beslut om betalning av förfarandekostnader som har meddelats i en konventionsstat mot en person som är befriad från krav på säkerhet, borgen eller deposition enligt punkt 1 eller enligt lagstiftningen i den stat där talan har väckts, ska på begäran av den berättigade personen göras verkställbart i varje annan konventionsstat.

3. En stat får förklara att den inte kommer att tillämpa punkt 1 eller genom en förklaring ange vilken eller vilka av dess domstolar som inte kommer att tillämpa punkt 1.

Artikel 15
Erkännande och verkställighet enligt nationell rätt

Om inte annat följer av artikel 6 ska denna konvention inte hindra erkännande eller verkställighet av domar enligt nationell rätt.

KAPITEL III – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 16
Övergångsbestämmelse

Denna konvention ska tillämpas på erkännande och verkställighet av domar, om konventionen vid den tidpunkt då ett förfarande inleddes i ursprungsstaten hade verkan mellan den staten och den anmodade staten.

Artikel 17

Förklaringar om begränsningar av erkännande och verkställighet

En stat kan förklara att dess domstolar har rätt att vägra erkänna eller verkställa en dom som meddelats av en domstol i en annan konventionsstat, om parterna hade sin vistelseort i den anmodade staten och om förbindelsen mellan parterna och alla andra faktorer av betydelse för tvisten, frånsett platsen för ursprungsdomstolen, endast hade anknytning till den anmodade staten.

Artikel 18

Förklaringar om särskilda frågor

1. En stat som har ett starkt intresse av att inte tillämpa denna konvention på ett visst område kan förklara att den inte kommer att tillämpa konventionen på det området. En stat som avger en sådan förklaring ska se till att förklaringen inte är bredare än nödvändigt och att den särskilda fråga som undantas är tydligt och exakt definierad.

2. Vad det berörda området beträffar ska konventionen inte vara tillämplig

a) i den konventionsstat som avgett förklaringen,

b) i andra konventionsstater, om erkännande eller verkställighet begärs av en dom som har meddelats av en domstol i en konventionsstat som har avgett förklaringen.

Artikel 19

Förklaringar med avseende på domar som rör en stat

1. En stat får förklara att den inte kommer att tillämpa denna konvention på domar i förfaranden i vilka någon eller något av följande är part:

a) Den staten eller en fysisk person som agerar för den statens räkning.

b) Ett statligt organ i den staten eller en fysisk person som agerar för ett sådant organs räkning.

En stat som avger en sådan förklaring ska se till att förklaringen inte är bredare än nödvändigt och att undantaget från tillämpningsområdet är tydligt och exakt definierat. Förklaringen ska inte skilja mellan domar där staten, ett statligt organ i den staten eller en fysisk person som agerar för dess räkning är svarande eller kärande i förfarandet vid ursprungsdomstolen.

2. Erkännande eller verkställighet av en dom som har meddelats av en domstol i en stat som har avgett en förklaring enligt punkt 1 får vägras om domen meddelats i förfaranden i vilka antingen den stat som avgett förklaringen eller den anmodade staten, ett av dess statliga organ eller en fysisk person som agerar för dess räkning är part, i den utsträckning som anges i förklaringen.

Artikel 20

Enhetlig tolkning

Vid tolkningen av denna konvention ska hänsyn tas till dess internationella karaktär och till behovet av att främja en enhetlig tillämpning av den.

Artikel 21

Översyn av konventionens tillämpning

Generalsekreteraren för Haagkonferensen för internationell privaträtt ska med jämna mellanrum låta se över tillämpningen av denna konvention, inbegripet eventuella förklaringar, och rapportera till rådet för allmänna frågor och policyfrågor.

Artikel 22
Olika rättssystem

1. När det gäller en konventionsstat i vilken två eller flera rättssystem är tillämpliga inom olika territoriella enheter i frågor som behandlas i denna konvention ska

a) varje hänvisning till lagstiftningen eller förfarandet i en stat vid behov tolkas som en hänvisning till gällande lagstiftning eller förfarande i den berörda territoriella enheten,

b) varje hänvisning till domstolen eller domstolarna i en stat vid behov tolkas som en hänvisning till domstolen eller domstolarna i den berörda territoriella enheten,

c) varje hänvisning till en anknytning till en stat vid behov tolkas som en hänvisning till en anknytning till den berörda territoriella enheten,

d) varje hänvisning till ett kriterium för anknytning till en stat vid behov tolkas som en hänvisning till det anknytningskriteriet i förhållande till den berörda territoriella enheten.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 ska en konventionsstat med två eller flera territoriella enheter där olika rättssystem är tillämpliga inte vara skyldig att tillämpa denna konvention i situationer som endast berör sådana olika territoriella enheter.

3. En domstol i en territoriell enhet i en konventionsstat med två eller flera territoriella enheter där olika rättssystem är tillämpliga ska inte vara skyldig att erkänna eller verkställa en dom som meddelats i en annan konventionsstat enbart med hänvisning till att domen har erkänts eller verkställts i en annan territoriell enhet i samma konventionsstat i enlighet med denna konvention.

4. Denna artikel ska inte vara tillämplig på regionala organisationer för ekonomisk integration.

Artikel 23
Förhållande till andra internationella instrument

1. Denna konvention ska så långt möjligt tolkas som förenlig med andra fördrag som gäller för konventionsstaterna, oavsett om de ingåtts före eller efter denna konvention.

2. Denna konvention ska inte påverka en konventionsstats tillämpning av ett fördrag som ingåtts före denna konvention.

3. Denna konvention ska inte påverka en konventionsstats tillämpning av ett fördrag som ingåtts efter denna konvention, vad gäller erkännande eller verkställighet av en dom som meddelats av en domstol i en konventionsstat som också den är part i fördraget i fråga. Inget i det andra fördraget ska påverka skyldigheter enligt artikel 6 gentemot konventionsstater som inte är parter i det fördraget.

4. Denna konvention ska inte påverka tillämpningen av bestämmelser som utfärdats av en regional organisation för ekonomisk integration som är part i denna konvention, vad gäller erkännande eller verkställighet av en dom som har meddelats av en domstol i en konventionsstat som också är medlemsstat i organisationen i fråga, om

a) bestämmelserna antogs innan denna konvention ingicks, eller

b) bestämmelserna antogs efter det att denna konvention ingicks, i den mån de inte påverkar skyldigheter enligt artikel 6 gentemot konventionsstater som inte är medlemsstater i den regionala organisationen för ekonomisk integration.

KAPITEL IV – SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24
Undertecknande, ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning

1. Denna konvention ska stå öppen för undertecknande av alla stater.

2. Denna konvention ska vara föremål för ratificering, godtagande eller godkännande av signatärstaterna.

3. Denna konvention ska stå öppen för anslutning av alla stater.

4. Ratificerings-, godtagande-, godkännande- och anslutningsinstrumenten ska deponeras hos Konungariket Nederländernas utrikesministerium, som är depositarie för konventionen.

Artikel 25
Förklaringar rörande olika rättssystem inom en stat

1. En stat som har två eller flera territoriella enheter inom vilka olika rättssystem är tillämpliga i frågor som behandlas i denna konvention får förklara att konventionen ska vara tillämplig i alla dess territoriella enheter eller endast i en eller flera av dem. En sådan förklaring ska uttryckligen ange vilka territoriella enheter som omfattas av konventionen.

2. Om en stat inte avger någon förklaring enligt denna artikel, ska konventionen omfatta alla dess territoriella enheter.

3. Denna artikel ska inte vara tillämplig på regionala organisationer för ekonomisk integration.

Artikel 26
Regionala organisationer för ekonomisk integration

1. Regionala organisationer för ekonomisk integration som består enbart av suveräna stater och som har behörighet inom vissa eller alla frågor som regleras i denna konvention får underteckna, godta, godkänna eller ansluta sig till denna konvention. Den regionala organisationen för ekonomisk integration ska i så fall ha samma rättigheter och skyldigheter som en konventionsstat i den utsträckning som organisationen har behörighet inom frågor som regleras i denna konvention.

2. Den regionala organisationen för ekonomisk integration ska, vid tidpunkten för undertecknandet, godtagandet, godkännandet eller anslutningen, skriftligen meddela depositarien i vilka frågor, reglerade i denna konvention, som behörighet har överförts till organisationen av dess medlemsstater. Organisationen ska omgående skriftligen meddela depositarien varje ändring i dess behörighet, i enlighet med det senaste meddelandet enligt denna punkt.

3. Instrument som deponeras av en regional organisation för ekonomisk integration ska inte beaktas vid ikraftträdandet av denna konvention, såvida inte organisationen i enlighet med artikel 27.1 förklarar att dess medlemsstater inte kommer att vara parter i konventionen.

4. Alla hänvisningar till en ”konventionsstat” eller ”stat” i denna konvention ska vid behov i lika mån gälla en regional organisation för ekonomisk integration.

Artikel 27

En regional organisation för ekonomisk integration som fördragsslutande part, utan dess medlemsstater

1. En regional organisation för ekonomisk integration får vid tidpunkten för undertecknandet, godtagandet, godkännandet eller anslutningen förklara att den är behörig i alla frågor som regleras i denna konvention och att dess medlemsstater inte kommer att vara parter i konventionen, utan ska vara bundna av den i kraft av organisationens undertecknande, godtagande, godkännande eller anslutning.

2. För den händelse att en regional organisation för ekonomisk integration avger en förklaring i enlighet med punkt 1, ska varje hänvisning till en ”konventionsstat” eller ”stat” i denna konvention vid behov i lika mån gälla organisationens medlemsstater.

Artikel 28

Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av den period under vilken ett meddelande får lämnas i enlighet med artikel 29.2 med avseende på den andra stat som deponerat sitt ratificerings-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument som avses i artikel 24.

2. Därefter träder denna konvention i kraft

a) för varje stat som senare ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till konventionen, den första dagen i den månad som följer efter utgången av den period under vilken meddelanden får lämnas i enlighet med artikel 29.2 med avseende på den staten,

b) i förhållande till en territoriell enhet till vilken denna konvention har utsträckts i enlighet med artikel 25 efter det att konventionen har trätt i kraft för den stat som avger förklaringen, den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader efter det att ett meddelande lämnas om den förklaring som avses i den artikeln.

Artikel 29

Fastställande av förbindelser enligt konventionen

1. Denna konvention ska ha verkan mellan två konventionsstater endast om ingen av dem har lämnat något meddelande till depositarien avseende den andra i enlighet med punkt 2 eller 3. I avsaknad av ett sådant meddelande har konventionen verkan mellan två konventionsstater från och med den första dagen i den månad som följer efter utgången av den period under vilken meddelanden får lämnas.

2. En konventionsstat får inom tolv månader efter dagen för depositariens meddelande enligt artikel 32 a meddela depositarien att en annan stats ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning inte ska leda till att förbindelser fastställs mellan de två staterna i enlighet med denna konvention.

3. En stat får i samband med deponeringen av dess instrument enligt artikel 24.4 meddela depositarien att dess ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning inte ska leda till att förbindelser fastställs med en konventionsstat i enlighet med denna konvention.

4. En konventionsstat får när som helst återkalla ett meddelande som den har lämnat i enlighet med punkt 2 eller 3. En sådan återkallelse ska få verkan från och med den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader efter den dag då meddelandet lämnades.

Artikel 30
Förklaringar

1. De förklaringar som avses i artiklarna 14, 17, 18, 19 och 25 får avges i samband med undertecknandet, ratificeringen, godtagandet, godkännandet eller anslutningen eller vid valfri tidpunkt därefter, och får ändras eller återkallas när som helst.

2. Förklaringar, ändringar och återkallelser ska meddelas depositarien.

3. En förklaring som avgetts vid tidpunkten för undertecknandet, ratificeringen, godtagandet, godkännandet eller anslutningen ska få verkan samtidigt som denna konvention träder i kraft för den berörda staten.

4. En förklaring som avges vid en senare tidpunkt, och eventuella ändringar eller återkallelser av en förklaring, ska få verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader efter den dag då meddelandet mottogs av depositarien.

5. En förklaring som avges vid en senare tidpunkt, och eventuella ändringar eller återkallelser av en förklaring, ska inte vara tillämpliga på domar i förfaranden som redan har inletts vid ursprungsdomstolen när förklaringen får verkan.

Artikel 31
Uppsägning

1. En konventionsstat i denna konvention får säga upp konventionen genom ett skriftligt meddelande ställt till depositarien. Uppsägningen får begränsas till en eller flera territoriella enheter i en stat med flera olika rättssystem som omfattas av denna konvention.

2. Uppsägningen ska få verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tolv månader efter den dag då meddelandet mottogs av depositarien. I de fall en längre uppsägningstid anges i meddelandet, ska uppsägningen få verkan efter utgången av denna längre period efter den dag då meddelandet mottogs av depositarien.

Artikel 32
Meddelanden från depositarien

Depositarien ska meddela följande till medlemmarna i Haagkonferensen för internationell privaträtt och andra stater och regionala organisationer för ekonomisk integration som har undertecknat, ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till denna konvention i enlighet med artiklarna 24, 26 och 27:

a) Sådana undertecknanden, ratificeringar, godtaganden, godkännanden och anslutningar som avses i artiklarna 24, 26 och 27.

b) Dagen för denna konventions ikraftträdande i enlighet med artikel 28.

c) Sådana meddelanden, förklaringar, ändringar och återkallelser som avses i artiklarna 26, 27, 29 och 30.

d) Uppsägningar som avses i artikel 31.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Upprättad i Haag den andra dagen i juli månad 2019 på engelska och franska språken, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar som ska deponeras i Konungariket Nederländernas regerings arkiv, och varav en bestyrkt kopia på diplomatisk väg ska tillställas

varje medlem i Haagkonferensen för internationell privaträtt vid tidpunkten för dess tjugoandra session och till övriga stater som deltagit i den sessionen.